

ἀγκυλώνω Βιθυν. (Κατιρ.) Ζάκ. Κέρκ. Πελοπν. (Αἶγ. Ἀρκαδ. Γορτυν. Καλάβρυτ. Καλάμ. Μεσσ. Σουδεν. κ.ά.) Παξ. Σίφν. ἀγκυλώνω Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων. Οἶν.) κ.ά. ἄγκυλώνω Κῶς Ρόδ. Σίφν. ἄγκυλώνω Κάλυμν. Σῦρ. ἀγκυλ-λώνω Κάρπ. ἀντὶ ἀγκυλώνω Ἄνδρ. ἄγκυλώνω Σῦρ. ἀντὶ ἀγκυλ-λώνω Κάρπ. Χίος (Πυργ.) ἄγκυλώνω Μέγαρ. Χίος (Ἀνάβατ.) ἄγκυλώνω Εὐβ. (Κονίστρ.) ἄγκυλ-λών-νω Κύπρ. ἀγκυλώνω Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) ἀγκυλώνω Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Αἶν.) Σκόπ. ἀγκαλώνω Θράκ. ἄγκυλώνω Λέσβ. ἀντὶ ἀγκυλώνω Τσακων.

Τὸ μεσν. ρ. ἀγκυλώνω. Ὁ τύπ. ἀγκυλώνω ἀπὸ τοῦ ἀγκυλώνω, ὃ δὲ ἀγκυλώνω προήλθε κατ' ἀφομ. ἐξακο-
ουθητικὴν. Τὸ ἀντὶ ἀγκυλώνω ἐκ τοῦ ἀγκυλώνω καθά-
βουλον ἐκ τοῦ λαβώνω. Εἰς τὸ ἄγκυλώνω παρατη-
ρητέα ἡ τροπὴ τοῦ ἐρρίνου γκ εἰς τὸ ἄγκυλιν.

Α) Κυριολ. 1) Κεντῶ δι' ἀγκυλίου, ἀκάνθης κττ.,
νύσσω, κεντρίζω Βιθυν. (Κατιρ.) Εὐβ. Ζάκ. Θεσσ. (Ζαγορ.)
Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Ἰθάκ. Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν.
Κύπρ. Κῶς Λέσβ. Πελοπν. (Αἶγ. Ἀρκαδ. Γορτυν. Δημητσάν.
Σουδεν. Μάν. Μεσσ. κ.ά.) Ρόδ. Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλο-
σκοπ.) Χίος κ.ά.: *Μ' ἀγκυλώσε ὁ ἀσπάλαθος - ἡ μέλισσα* κττ.
Κρήτ. κ.ά. *Ἐγκελ-λώθη ὁ ἄντρας μου κ' ἐκυλ-λοκα(θ)ίστην*
(ἐγένετο οἶονε κυλλός) Κάρπ. *Ἀγκυλώθηκα μὲ μιὰ σφίγλα*
χωρὶς νὰν τὸ καταλάβω (σφίγλα = καρφίς) Ἰθάκ. Τὸν
ἀγκυλῶνι μὲ μιὰ τσουκνίδα Σκόπ. Μὲ ἄγκυλωσε μὲ τὴν καρ-
φίτσα Κῶς Ἀγκυλώνουν τὰ σκίζόνερα Σουδεν. Ἐπὶ ἐλ-λώσα
τὸ δέριν μου μὲ τὴν ἀγκάθ-θαν Κύπρ. Ἐρρεξα 'πὸ μέσ'
'ς τὴν ἀγκάθ-θες τὸ ἐπὶ ἐλ-λώθηκα αὐτόθ. Ἐκόβα τραντά-
φνα τζαὶ μ' ἀντὶ ἀγκυλῶνι ἓνα ξοῦλε (ἐκοψα τριαντάφυλλα
καὶ μ' ἀγκυλώσε μία ἄκανθα) Τσακων. Ἀνέβηκα 'ς τὴ
λεῖμονα καὶ ἀγκυλώθηκα Μάν. Τζιλωθ'κι αὐτὴ ἀπ' τοῦ
βιλόθ' Λέσβ. Μ' ἀγκυλῶνι μιὰ ἀγκυλῶν 'ς τοῦ χέρ' Αἰτωλ.
Δὲν ἀγκυλῶν' αὐτεῖνον τ' ἀγκάθ' αὐτόθ. Δὲν πιρπατάου
ξυπόλ'τους, γιὰτ' ἀγκυλώνουν αὐτόθ. Θὰ βγάλω μετὰ μέλι-
σες νὰ τοὺς ἀγκυλώσουν νὰ κωλώσουν (νὰ ἐπιστρέψουν)
Χίος || Παροιμ. *Τ' ἀγκάθι ποῦ θ' ἀγκυλώνω φαίνεται*
Ἰβενιζέλ. ἔνθ' ἄν. Ἀγκυλώθηκε ἡ βασιλοπούλλα μὲ τ' ἄβγὸ
(ἐπὶ τῶν μαλθακῶν καὶ εὐαίσθητων) Κατιρ. *Τ' ἀγκάθι*
ἀπὸ μικρὸ ἀγκυλώνει Ἀρκαδ. (Συνών. φρ. ἡ καλὴ μέρα
ἀπὸ τὸ πρῶν φαίνεται).

Ἡ ἀγκυλῶν 'ς τὸ πόδι | ποιεὶ καὶ ἀγκυλώνει
(ἐπὶ τοῦ περιφρόντιδος ἔνεκα κρυφίου τινὸς κακοῦ) Γορ-
τυν. Δημητσάν. || Ἄσμ.

Νά 'μωνα τῇ γῆς βελόνι νὰ πατῇς νὰ σ' ἀγκυλώνῃ
Ζάκ.

Ἐπάνω 'ς τὸν ἀσπάλαθο κεντῶ ἡ γραιὰ τὸν γέρω
καὶ ὁ γέρω ἀγκυλώνετον κ' ἡ γραιὰ ἔχαμογέλαν
Χίος (Καρδάμ.)

Ἀσπάλαθ-θέ μου, τί κεντῶς, βάτε, τί μὲ ἄγκυλώνεις;
Ρόδ. Συνών. ἀγκυλῶνι 1. **β)** Ἀπροσ. μ' ἀγκυλώνει,
ἀγκυλώνομαι, αἰσθάνομαι νυγμὸν Ἰθάκ. Πβ. μὲ διψάει,
μὲ πεινάει κττ. 2) Πιάνομαι κάπου, στηρίζομαι
Πελοπν. (Οἶν.): *Πρέπει ν' ἀγκυλώσῃ ἀπάνω 'ς τὸ γαμπρὸ*
ἢ νύφη καλὰ καὶ δυνατά.

Β) Μεταφ. 1) Ἐρεθίζω, πειράζω, ἐνοχλῶ, ἀρχ. δάκνω
Κάρπ. Κρήτ. Κύθν. Λέσβ. Ρόδ. κ.ά.: *Τία σοῦ κάνω τσαὶ*
μ' ἀντὶ ἀγκυλώνεις; Κάρπ. Ὁ λόγος σου ἀγκυλώνει Κύθν. Μὴ μὲ
'τς'λώθ' Λέσβ. β) Παρακινῶ, παροτρύνω, παροξύνω
(ἐπὶ κακοῦ), διαβάλλω Κάρπ. Σῦρ.: *Δὲν τήνε 'τς'λώθ' γὰρ*
Σῦρ. Τόγε 'τς'λώσε μαζί μου (τὸν ἔβαλε νὰ ἐρίσωμεν)

αὐτόθ. Μέσ. δὲν ἡσυχάζω Λέσβ. 2) Βλάπτω, τιμωρῶ
Κρήτ.: *Φοβᾶται τὸνε, γιὰτ' ἀγκυλώνει Κρήτ. 3) Ἐπὶ ἐρω-*
τικοῦ πάθους, πλήττω, κεντρίζω Κέρκ. Κρήτ. Πελοπν.
(Οἶν.): Ἄσμ.

Σὰ δὲ γυτέχης ν' ἀγαπᾷς, καρδιὰς μὴν ἀγκυλώνῃς
Κρήτ.

Δὲν εἶν' ἀγάπη νὰ πονῇ, ἀγάπη ν' ἀγκυλώνῃ
αὐτόθ.

Ἡ ἀγάπη 'ναι καρφίτσα καὶ ἀγκυλώνει 'ς τὴν καρδιὰ
καὶ μ' ἀγκυλώσε καὶ μένα καὶ δὲ βρίσκω γιαιρεῖα
Κέρκ.

Ἡ ἀγάπη 'ναι βελόνι | 'ς τὴν καρδιὰ π' ἀγκυλώνει

Οἶν. 4) Οἶονε δι' ἐμβολίου μεταδίδω, ἐμβολιάζω, ἐπὶ
νοσημάτων, οἶον διφθερίτιδος, ἀφροδισιῶν παθῶν, φθί-
σεως Σῦρ. Χίος: *Ἀμα 'τς'λώθῃ, γιαιρεῖται Σῦρ. Οἱ*
στούλλες 'τς'λώθουν ἀπὸ πάθη αὐτόθ. Πβ. τσιτώρομαι.

5) Ἐπὶ δαιμονικῆς ἢ ἐξωτικῆς ἐπηρείας, βλάπτω
εἴτε σωματικῶς εἴτε ψυχικῶς, στρεβλῶ, παραλύω, δια-
σεῖω τὰς φρένας, καθιστῶ τινα ἐπιληπτικὸν κττ. Κάρπ.
Ρόδ. Σύμ.: *Μὲ ἄγκυλωσε ἡ νεράιδα Ρόδ. Ἐγὼ λ-λώσε τὸν*
τὴν νύχτα τὸ στοιχειὸν Σύμ. Ἐρωτικὸν νὰ σ' εὔρῃ τσαὶ νὰ σὲ
'γκυλ-λώσῃ! Κάρπ. Παθ. μετοχ. 'γκυλ-λωμένος (δαιμονιζό-
μενος) καὶ ὁ ὅπως οἵποτε προσβεβλημένος Σύμ. Πβ. ἀλλο-
παρμένος, λαβωμένος. 6) Βασκαίνω Νίσυρ. Συνών.
ματιάζω.

ἀγκυλώνω (II) Ρόδ.

Τὸ ἀρχ. ρ. ἀγκυλῶ.

Κάμνω τι ὀξὺ καὶ ἀγκιστροειδές.

ἀγκυλωπὸς ἐπίθ. Κινκλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκυλί. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. καὶ
σιτάρει-σιταρωπός.

Ἀκανθώδης.

ἀγκυλωσιὰ ἢ, ἀμάρτ. ἀγκυλωσιὰ Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκυλώνω.

Νύξις, κέντρωσις δι' ἀγκυλίου, ἀκίδος κττ.: *Ἐπαθε*
ἀπ' ἀγκυλωσιὰ τὸ πόδι μου κ' ἔθνασε.

ἀγκυλωτήριον τό, Ρόδ. ἄγκυλωτήριον Ρόδ. ἄγκυ-
λωτήριον Ρόδ. ἄγκυλωτήριον Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκυλώνω.

Ὁ ἀρεσκόμενος νὰ ἀγκυλώνῃ, νὰ ἐρεθίζῃ, νὰ πειράζῃ.
ἄγκυλωτήριον ποῦ 'σαι, καμμένε! Σύμ. Συνών. πειραξίτης,
πειραχτήριον.

ἀγκυλωτής ὁ, Λεξ. Κομ. ἀγκυλωτής Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) ἀγκυλωτής Σάμ. ἄγκυλωτής Νάξ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκυλώνω. Τὸ ἀγκυλωτής ἐκ τοῦ ἀμαρτ.
ἀγκυλωτής. Τὸ θηλ. ἀγκυλώτρα καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ ἀγκυλώνων, ὁ νύσσων Λεξ. Κομ. 2) Μεταφ.
ὁ ἐρεθίζων, ὁ πειράζων Νάξ.: *Κακὸς ἄγκυλωτής εἶσαι. 3)*
Ὁ παρακινῶν, ὁ παροτρύνων ἐπὶ κακῷ, ὁ ραδιούργος
Σάμ. Ἐκείνους εἶν' ἀγκυλωτής οὐπ' τσακῶθ'καν.

***ἀγκυλωτιά** ἢ, ἀγκυλωτιά Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀγκυλωτός καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ιά.

